

۳۰

مجله کودک و نوجوان

چیلیون

ماهنامه محلی کرمانشاه

آبان ۱۴۰۲

قیمت: ۲۰ تومان

آب زندگی است
آب غذا است

شعار روز جهانی غذا ۲۰۲۳

بچه های عزیز سلام!

یه خبر خوشحال کننده برای شما داریم؛

هر چند دیر ولی شهرداری کرمانشاه هم عزم خودش را جزم کرده تا به عنوان یکی از شهرهای دوستدار کودک در ایران شناخته شود.

در «شهر دوستدار کودک» در جهت حمایت و آسایش شما، شهرداری به همراه دیگر ارگان های دولتی تلاش خواهند کرد تا شهری که مناسب زندگی، رشد و پیشرفت شما باشد را تدارک بینند.

«شهر دوستدار کودک»، شهر یا اجتماع محلی است که در آن نظرها، نیازها، اولویتها و حقوق کودک، بخشی جدایی ناپذیر از سیاست‌ها، برنامه‌ها و تصمیم‌های عمومی می‌باشد.

چشم انداز ابتکار شهر دوستدار کودک یونیسف این است که «همه کودکان و نوجوانان باید بتوانند از کودکی و نوجوانی خود لذت ببرند و از طریق احقيقاً برابر حقوق خود در شهر و اجتماع محلی شان، توانایی های بالقوه خود را به طور کامل به فعل در آورند».

شایان ذکر است که دریافت نشان و برند «شهر دوستدار کودک» یونیسف زمانی صورت می‌گیرد که شهر مورد نظر چرخه شهر دوستدار کودک را به صورت موفقیت آمیز تکمیل کرده باشد. در مرحله پایلوت، شهرها به عنوان «شهر دوستدار کودک» به رسمیت شناخته نشده و نشان یا عنوان رسمی دریافت نمی‌کنند.

حالا می‌خواهیم به عنوان تنها رسانه شما کودکان و نوجوانان کرمانشاهی خواسته‌های شما را برای برنامه‌ریزی و اقدامات مدیران به گوش آنها برسانیم.

مجله کودک و نوجوان ویلکان و گروه رسانه‌ای میلکان «شهر دوستدار کودک» را از مدیران کرمانشاهی و کشوری مطالبه خواهد کرد.

مدیر مسئول و صاحب امتیاز: عبدالله مرادی بلشتی / مدیر اجرایی: فرنگیس صفری

سردبیر: پریسا وکیلی / مدیر هنری: فائزه مظفری / مدیر تحریریه: پیوند فرهادی

طرح جلد: فائزه مظفری / لیتوگرافی: حافظ / چاپ آزادگان

ویلکان شماره ۳۰ / تیراژ ۱۰۰۰۰ نسخه / قیمت ۲۰ هزار تومان

نشانی: کرمانشاه، خیابان مدرس، روپرتوی مسجد جامع، مجتمع ایران طبقه دوم واحد ۷۲ حق چاپ محفوظ است و برداشت از مطالب نشریه منوط به اجازه ی کتبی می‌باشد

telegram: @Wilkan_m | ۹۱۹۹۱۷۷۱۳۴۳
Email: Wilkanmagazine@gmail.com

phone: ۰۸۳-۳۷۲۹۲۴۲۹ | Instagram: @Wilkan_m

سپیدپوشِ مهربان

شاعر: اکرم‌السادات هاشمی‌بور

تصویرگر: طاهره سعیدی

نجیب و ساده و رها
ولی غریب و بی نشان
صبور، مثل زینبی
سپیدپوشِ مهربان!

دوای دردهای من
درست مثل مادری
همیشه حال خوب را
برای من می‌آوری

پَرِ شکسته‌ی مرا
بیند و باز هم بخند
بمان کنار من، بمان
بخند و باز هم بخند

مداد رنگی‌ها

بله زنگ آخر بود و پسر کوچولو که صاحب مدادرنگی‌ها بود در حالی که داشت به سبب قرمزی که توی دستش بود گاز می‌زد و کتاب‌هایش را توی کیفیش می‌گذاشت به مدادها گفت: اینجا چه خبر؟ من همه حرف‌های شما را شنیدم، چرا فکر‌های الکی می‌کنیں؟ من تک تک شما را دوست دارم و برآمده نیست که رنگ پوستتون سفیده یا سیاهه، قدمتون کوتاهه یا بلنده، نوکتون تیزه یا گندله، مهم نیست از کجا او مدین همه شما با هر رنگی، با هر قیافه‌ای از هرجایی که او مدین برای من عزیزین. درست مثل ما بچه‌ها که با هر نژاد و رنگ پوست، ملیت و مذهب هرجایی از این جهان باشیم با هم برابریم، ما همه کودکیم و حقوق مساوی داریم.

ما با هم هیچ فرقی نداریم همه مادرای پدر و مادرهایمان، پدر بزرگ و مادر بزرگ هایمان، معلم هایمان، بزرگترهایمان عزیز هستیم و دوست داشتنی.

این رو بدونین هر کدوم از شما که نباشین جاتون خالیه و من نمی‌تونم جای خالیتون رو با رنگ دیگه ای پر کنم، پس دیگه غصه نخوریم، حالا تا پنج می‌شمارم زود بربین توی کیفم تا گم نشیدیم که امروز خیلی کار داریم.

آن روز پاک کن و مداد تراش داشتند درباره یک روز کاری خسته کننده با هم صحبت می‌کردند.

جامدادی طبق معمول روی میز لم داده بود و صدای خُر و پُفسن توی کلاس پیچیده بود. دفتر نقاشی با چشم‌های باز مشغول تماشا کردن مدادرنگی‌ها بود. مدادرنگی‌ها سرگرم حرف زدن بودند.

مداد بنفس داشت به مداد آبی می‌گفت: خوش به حالت، تو همیشه توی نقاشی‌های بچه‌ها هستی؛ چون بچه‌ها همیشه توی نقاشی‌هاشون آسمون دارن اما من چی، کسی با من زیاد کاری نداره.

مداد نارنجی به مداد زرد گفت: خوش به حالت، تو رو همیشه توی نقاشی بچه‌ها می‌بینم، توی نقاشی‌هاشون تو رنگ خورشیدی. مداد صورتی رفت پیش مداد قرمز و به او گفت: خوش به حالت، تو هم همیشه توی نقاشی‌ها هستی چون بچه‌ها همیشه توی نقاشی‌هاشون چند تاگل دارن.

مداد سفید که داشت به حرف‌های آنها گوش می‌کرد ناگهان بغضش شکست و زد زیر گریه. بعد رو به مداد سیاه و همه مداد رنگی‌ها گفت: پس من چی باید بگم که هیچ کس دوستم نداره، من که هفت روز هفته بیکارم و هیچ کس بهم محل نمی‌ذاره. مدادها با دیدن حال و روز مداد سفید، همگی ساكت شدند و دورش جمع شدند. مدادها تصمیم داشتند مداد سفید را آرام کنند که زنگ مدرسه به صدا درآمد.

فردا قراره به مناسبت روز کودک یه نمایشگاه نقاشی از نقاشی بچه ها توی مدرسه
برگزار بشه منم می خوام توی این نمایشگاه شرکت کنم.
ازتون می خوام بهم کمک کنین تا با هم یه نقاشی خیلی قشنگ بکشیم، این
یه مسابقه است و می خوان به نقاشی های قشنگ جایزه بدن.

دلم می خواد منم یکی از اون
برنده ها باشم، پس همگی
پیش به سوی جایزه.

نویسنده: آزاده سالمی
تصویرگر: نیکزاد اکبری گاکیه

تیان و چمچک

سوختی گهیه

گرمانشاه: شهر فلاق فوارک یونسکو

چمچک کنار حوض نشسته بود و به فکر فرورفته بود.

همش با خودش پچ پچ می کرد: «آخه چه نمیشه با این درست کرد؟!»
بدارید با کله پاچه بپزه بخورید.
باز خودش جواب می داد: «اینطور نمیشه همش غذای تکراری، تازه بعضی بچه ها هم اصلاً دوستش ندارن. باید یه فکر دیگه ای براش بکنیم.»

تیان گفت: «داری چه با خودت میگی؟»

چمچک جواب داد: «دارم فکر می کنم ببینم، این گهیه را چطور پیزم هم متنوع باشه، هم بچه ها از این غذای مقوی و پر خاصیت خوششان ببینند؟»

تیان گفت: «اینکه این همه فکر کردن نداره! من خودم تجربه چند بار پختن «سوختی گهیه» را دارم.»

چمچک گفت: «سوختی؟! سوختی دیگه چیه؟ یعنی بسوزانیم؟»

تیان زد زیر خنده و گفت: «نه بذار این بار من بگم چطور سوختی درست کنیم.»

چمچک گفت: «باشه بگو ببینیم چی از آب در میاد.»

تیان، تابی به سبیل هاش داد و گفت: «سیرابی بعد از اینکه حسابی تمیز شدی بپر داخل آب نمک، چند ساعتی بمون تامن و چمچک دوست های دیگه را آماده کنیم.»

بعد رو به چمچک کرد و گفت: «یه مقداری آب کله پاچه را که پختن کنار بدار، برنج آلو خشک و لپه، کشمش پیاز و زرد چوبه با مقداری نمک روغن و گوشت چرخ کرده هم آماده کن.»

برنج بعد از اینکه توی آب جوشید و کمی نرم شد رفت توی آبکش دراز کشید، آلو خشک هایی هم که توی آب خیس خورده بودند، رفتن و کنار برنج منتظر نشستند تا بینند دستور بعدی تیان چه می شود.

تیان به چمچک گفت: «گوشت چرخ کرده را با مقداری نمک و زرد چوبه تفت بدنه تامن لپه هارامی ^{*} زم اون ها هم آماده بشن.» بعد رو به کشمش کرد و گفت: «شما هم بباید با گوشتهات تفت بخورید. حالا همه مواد بباین پیش خودم مخلوط بشید تا بریم خدمت سیرابی.»

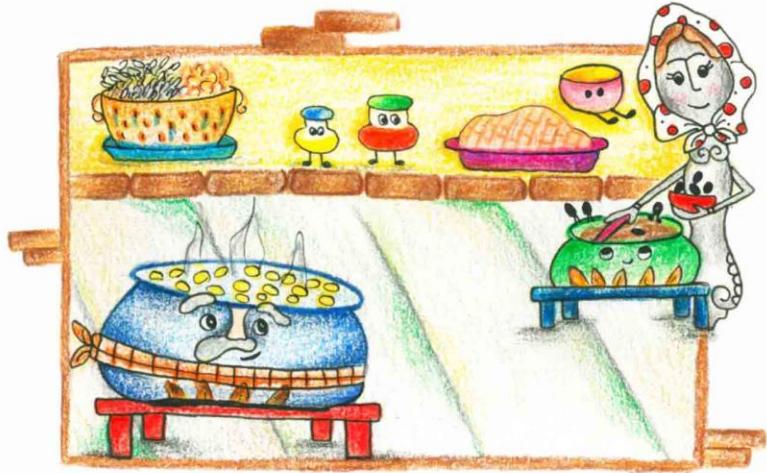
تیان به چمچک گفت: «همه مواد را که داخل سیرابی ریختی به شکل دلمه بزرگ ببندش.»

چمچک رو به تیان کرد و گفت: «میشه با «دلیوان» و نخ تمیز چند تا «نقل» به سیرابی بزنم.»

تیان گفت: «آره کار از محکم کاری که عیب نمی کنه» بعد دلمه سیرابی را داخل آب کله پاچه گذاشتند تا بپزد بعد از اینکه همه مواد داخل سیرابی پخته شد غذا آماده است.

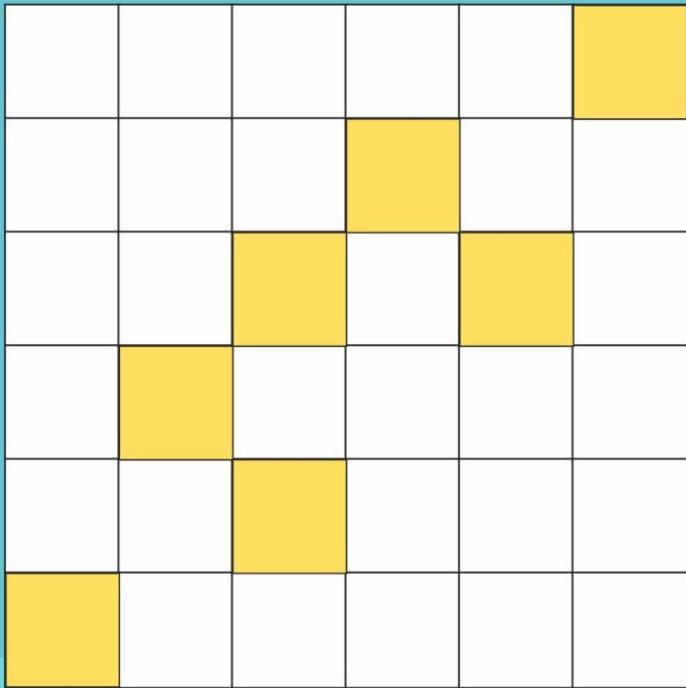
نویسنده: عبدالله مرادی
تصویرگر: نیلوفر الماسی تبار

گه یه: سیرابی
دلیوان: سوزن درشت
نقل: کوک بزرگ، دوخت درشتی که به پارچه می زندند.

جدول

۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

طرح جدول: رسول نادری

سلام بچه های عزیز
جدول زیر را کامل کنید

افقی

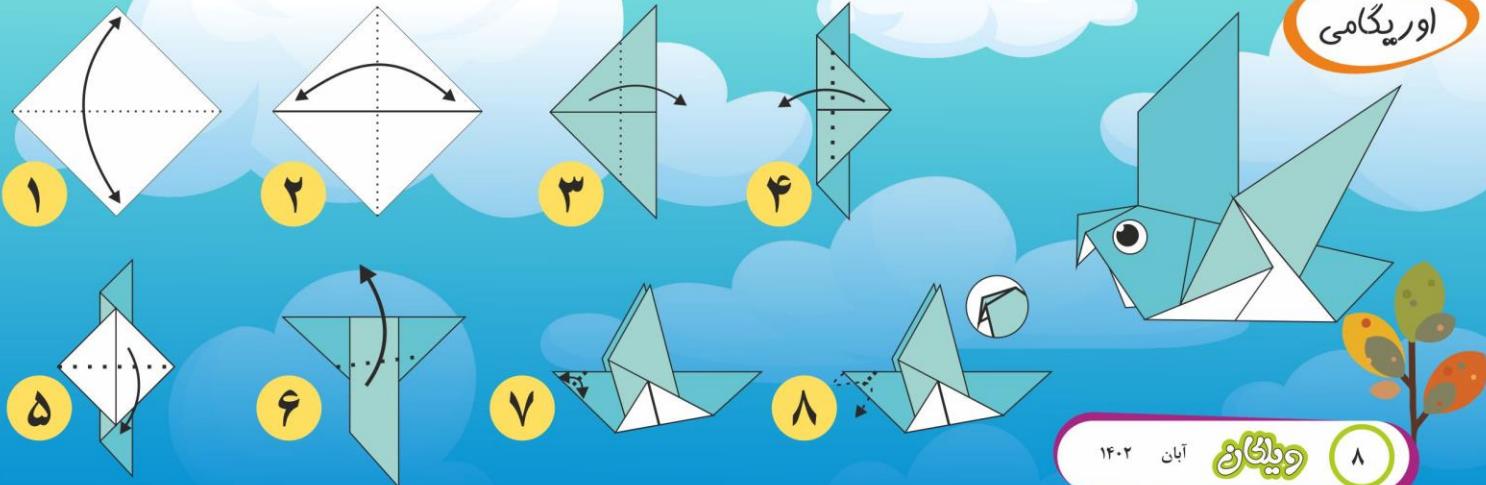
- ۱- پرنده‌ی نماد صلح و آزادی - ۲- مرد نیست - ازمیوه‌ها
- ۳- از آن طرف عدد دو رقمی است - ۴- دگرگونی - ۵- آماس - محل و مکان - ۶- پند و آندرز

عمودی

- ۱- از درختان که نماد صلح است - ۲- بخش اول کندو - طمع
- ۳- بین اولی و دومی - ۴- کلمه شگفتی - ۵- دام - نوعی هواپیما - ۶- آبادی

از پشت سرهم قراردادن حروف خانه‌های جدول رمز بدهست می‌آید

رمز جدول:

اوریگامی

نویسنده و تصویرگر: مریم وددیان

پائیز

گهرد گیسه‌یل زه‌ردم
هر چت و لاته گهردم

چهودری وا و وارانه
ره‌فیقه‌یل خوهش زوافم

وا وه هوو هوو کش کش تیّرد
گه‌لای داره‌یل خش خش خیّرد

واران پشیدنه زه‌و
شورید گه‌لای ورد و قهوه

خهودر کمن کوچه و داره‌یل
پائیز هم هاته شاره‌یل

شاعر: زهراه پناهی
تصویرگر: زهرا منظری

پاییز

من با _____ وهای زردم
همه‌ی ش_____ هرها را می‌گردم

منتظ_____ ر باد و بارانم
دوست‌های ش_____یرین زبانم

باد با هوهویش م_____ی آید
وبـرگ درخت‌هارا مـمـی گـند

باران روی زمین می‌نش_____یند
وبـرگ‌های کـوچـک و بـزرـگ رـا مـیـشـورـد

خـبرـ بدـهـيدـ بهـ کـوـچـهـ هـا وـ دـرـختـ هـا
پـایـیـزـ دـوـبـارـهـ بـهـ شـهـرـهـاـ بـرـگـشـتـهـ سـتـ

تیله بازی

تنب

تیله، تشیله، گلو یا مردک به گوی های شیشه‌ای و گاهی سنگی می‌گویند که یکی از وسایل بازی قدیمی بوده است.
با این ابزار، بازی های متنوعی انجام می‌شود که در شماره های پیاپی مجله ویلکان به معرفی این بازی ها خواهیم پرداخت.

هر تعداد از تشنبله هارا که از دایره خارج کنید مال شما می‌شود.

هر کدام از بازیکنان به نوبت اقدام به پرتاب تیله های خود می‌کنند. اگر تیله پرتاب شده به سمت تشیله ها پس از خارج کردن یکی از تشیله ها داخل دایره بماند بازیگر می‌گوید تنب و همه تیله ها را می‌برد. اگر تیله داخل دایره بماند و تشیله ای از دایره خارج نشود برای پرتاب بعدی باید روی محیط دایره قرار بگیرید و به سمت تشیله ها پرتاب کنید.

اگر تیله داخل دایره نماند از جایی که تیله متوقف شده پرتاب می‌شود.

نویسنده: عبدالله مرادی
تصویرگر: عاطفه احمدی

این بازی می‌تواند دو نفره، چند نفره و حتی به صورت تیمی و گروهی اجرا شود.

هر کدام از بازیکنان تعدادی مشخص و به تعداد مساوی تشیله را روی قطر دایره ای که حدوداً نیم متر بر روی زمین رسم شده است قرار می‌دهند که به آن تنب گفته می‌شود.

در منزل می‌توانید از گل بزرگ قالی هم استفاده کنید. یکی از تشیله های مشخص از لحاظ رنگ و تعداد پره های رنگی که دارد را به عنوان تیله یا شاه تیله انتخاب کنید و در دست خودتان نگهدارید.

خطی با فاصله حدودی یک متر از محیط دایره به موازات تیله های چیده شده بکشید.

همه بازیکنان پشت این خط قرار می‌گیرند و تیله را به ترتیب به سمت تشیله ها پرتاب می‌کنند.

تیله را به یکی از روش های نمایش داده شده در تصویر به سمت تشیله هایی پرتاب می‌کنند که داخل دایره است.

باید سعی کنید به تشیله های داخل دایره ضربه بزنید تا از دایره خارج شود.

مدرسه رفتن خرس کوچولو

خرس کوچولو تمام وسایل خود را از شب قبل آماده کرد و داخل کیفش گذاشت. در کنار دفتر و مداد یک لیوان، یک دستمال تمیز و یک عدد صابون کوچک. صبح با اشتیاق به دنبال دوستانش زرافه و خرگوش کوچولو رفت تا باهم به طرف مدرسه بروند.

خانم مدیر به بچه ها آغاز سال تحصیلی را تبریک گفت و شاخه گل زیبایی به آنها داد.

خانم مدیر، بچه هارا به کلاس هایشان راهنمایی کرد. زرافه و خرگوش به کلاس دیگری رفتند و خرس کوچولو به کلاس دیگر، او خیلی ناراحت شد و گریه کرد.

خانم معلم از خرس کوچولو پرسید: چرا گریه می کنی؟

خرس کوچولو گفت: دوستانم از من جدا شدند و به کلاس دیگری رفتند.

خانم معلم گفت: ناراحت نشـو تو اینجا هم دوست های زیادی داری،

بچه های کلاس به خرس

کوچولو گفتند: ما همه

دوستان تو هستیم ،

ناراحت نباش.

خرس کوچولو خوشحال شد، که یک عالمه دوست پیدا کرد.

وقتی که زنگ تفریح خورد، پیش زرافه و خرگوش رفت و به آنها گفت من، به غیر از شما، دوستان دیگه ای پیدا کردم، خیلی خوشحالم، بعد با دوستانش رفتند، تا آب بخورند.

وقتی خرس کوچولو آب خورد، یکی از بچه‌ها گفت: من یادم رفته لیوانم را بیاورم. لیوانت را بده، تا آب بخورم.

خرس کوچولو گفت: ناراحت نشو، ولی نمی‌شود، هر کسی باید با لیوان خودش آب بخورد. اگر من سرما خورده باشم، تو هم سرما می‌خوری. اما من با خودم یک لیوان یکبار مصرف آورده‌ام، آن را به تو می‌دهم. دوستش از او تشکر کرد.

زنگ دوم وقتی خانم معلم آمد. به بچه‌ها گفت: دفتر و مداد خود را بیرون بیاورید، می‌خواهم درس جدیدی را شروع کنم. بچه‌ها کتاب و دفترها را بیرون آوردند.

خانم معلم گفت:
بچه‌ها باید یاد بگیرید مرتب
و منظم باشید و بهداشت را
رعایت کنید. یکی از بچه‌ها پرسید?
خانم معلم بهداشت یعنی چه؟

خانم معلم گفت: کی جواب این سوال را
می‌داند؟ بعضی از بچه‌ها دستشان را بالا بردن
و گفتند: یعنی مريض نشویم، خانم معلم گفت: چه کسی
می‌تواند جواب کامل تری بدهد؟ خرس کوچولو دستش را بلند
کرد و گفت: خانم معلم من بلدم، یعنی لیوانت را به کسی ندهی و
مسواک بزنی. وقتی دستشویی رفتی حتماً دستهایت را با آب و
صابون بشویی. موقع سرفه یا عطسه کردن جلوی بینی
و دهان خود را بایک دستمال تمیز بگیری.

خرس کوچولو گفت: من یک لیوان، دستمال تمیز
و یک صابون با خودم آورده‌ام.

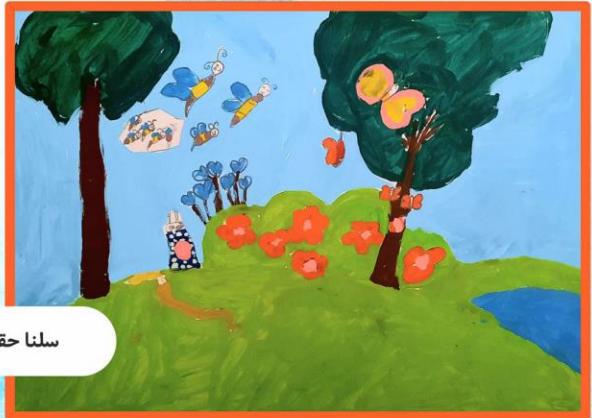
خانم معلم گفت: آفرین به تو پسر تمیز و مرتب. همه
خرس کوچولو را تشویق کردند. خانم معلم گفت: درس
امروز ما بهداشت بود. امیدوارم همه شما در سال جدید تمیز
و مرتب باشید.

به نام حمزه

رایت برآشت:
لیوان شفقی

تصویرگر: زهره گودینی

نقاشی های شما

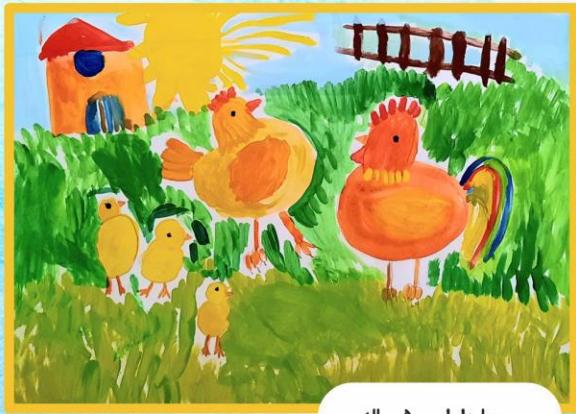

مايا مظفري ٨ ساله

دل آرام سعیدی ٨ ساله

مها دارابي ٥ ساله

يامين حيدري ٨ ساله

تولدت مبارک عزيزم

نيكان

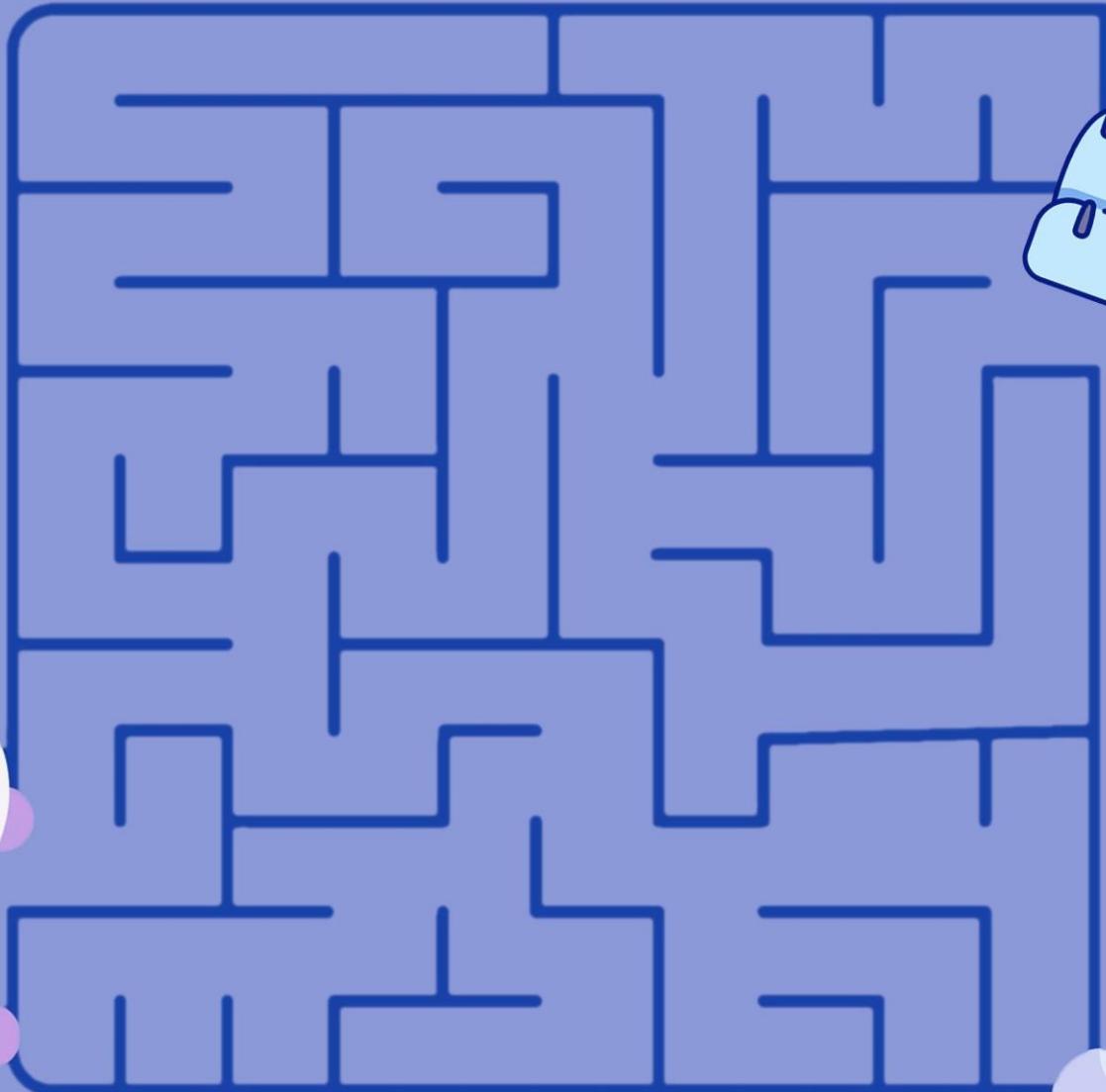

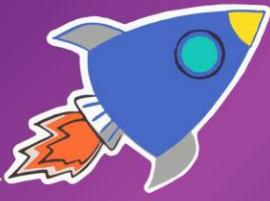
آرامش

این پس را کمک کن کالاهای استاندارد و ساخت ایران بخرد.
کالاهای ساخت ایران و استاندارد را پر نگ کن و روی کالای غیر استاندارد ~~X~~ بزن.

باید کیفم رو بدرارم تا سروقت به مدرسه ام برسم
لطفا راه درست رو به من نشان بدم

زنگ ۶

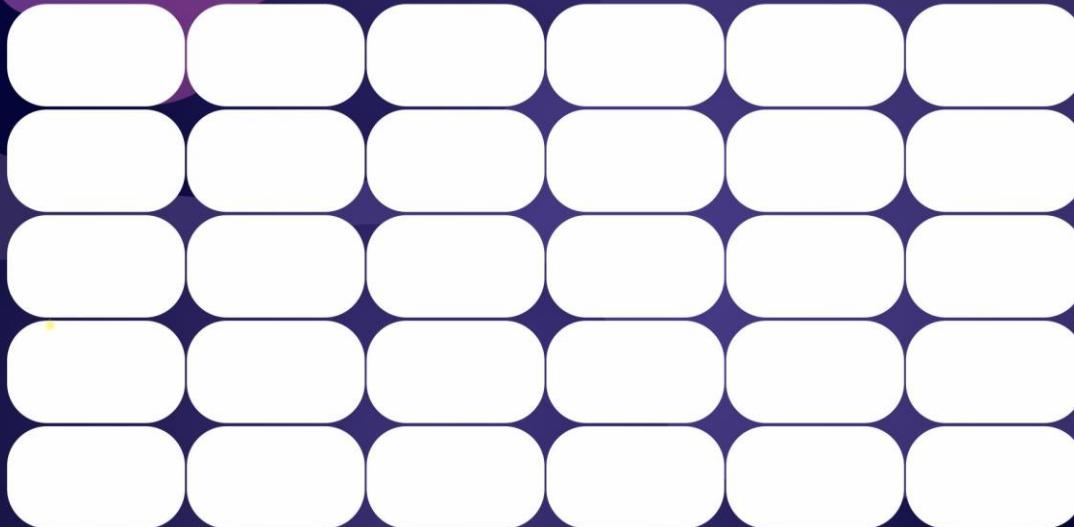
زنگ ۵

زنگ ۴

زنگ ۳

زنگ ۲

زنگ ۱

شنبه

۱ شنبه

۲ شنبه

۳ شنبه

۴ شنبه

مجله کودک و نوجوان

ویکان

ماهنشاھ محلی کرمانشاھ

زمانی که کلمه دیابت به گوشتان می‌خورد، احتمالاً اولین چیزی که به ذهنتان می‌رسد قند خون بالاست

دیابت در کودکان معمولاً از نوع تیپ ۱ است که به صورت ژنتیکی منتقل می‌شود و نوعی بیماری خودایمنی است. شب ادراری، تشنگی و گرسنگی زیاد، خستگی و ضعف از علائم این بیماری در کودکان است. دیابت کودکان معمولاً با تزریق انسولین درمان و کنترل می‌شود.

• روی خوراکی‌های نامناسب برای دیابت خط بکش

چاپ آثار هنری ادبی شما کودکان عزیز در مجله ویلکان؛

تنها کافی است از طریق یکی از راههای ارتباطی زیر نقاشی، داستان، دل نوشته و هر اثر هنری ادبی دیگری را که دارید برای ما ارسال کنید.

@Wilkan_m ۰۹۹۹۷۷۱۳۴
Wilkanmagazine@gmail.com
۰۸۳۲۲۹۲۴۲۹ @Wilkan_m

فرم اشتراک مجله ویلکان

نام و نام خانوادگی:
تلفن: نشانی پستی:

کد پستی:

اشتراک ۶ شماره

هزینه اشتراک مجله : ۱۲۰ هزار تومان
هزینه ارسال : ۵۰ هزار تومان

فرم اشتراک را به صورت کامل و خوانا تکمیل کنید. وجه را به کارت شماره ۰۳۰۸۳۰۷۹۸۰۱۸۰۱۴۱۴۶۳ به نام عبدالله مرادی واریز کنید و از طریق یکی از راههای ارتباطی زیر برای ما ارسال کنید

اشتراک های بالای ۵۰ نسخه از تخفیف ویژه برخوردار خواهد بود. برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۸۳-۳۷۲۹۲۴۲۹ و یا همراه ۰۹۱۹۹۱۷۷۱۳۴ تماس حاصل فرمایید.

فراخوان جمیع آوری لباس گرم ۱۴۰۲ زمستان

مؤسسة نیک بنیادان مهرگان
کمک به کودکان در حال تحصیل

سعیدی، چهار راه دانشسرای

ساختمان گلستان، واحد

(۹۸) ۰۳۰-۳۷۲۲۴۱۴۴، (۹۸) ۰۳۰-۳۷۲۷-۹۹-

بانک سامان: ۶۲۱۹-۸۶۱-۱۵۷۱-۸۸۹۲

telegram.me/mehrgaan

